

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਬਲਵੰਤ ਕੌਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਜ਼ਮੀਨ) -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 267.

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ (1954 ਦਾ XLIV) ਐੱਸ. 10, 19, 20, 24 ਅਤੇ 33-ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ- ਕੀ ਸਨਦ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ (ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਪੀ. ਸੀ. ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਜੇ., ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਕੰਟਰਾ) - ਉਹ ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (1) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਹੀ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਨ:-

(1) ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸਨਦ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਨਦ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਥਾਈ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਨਦ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਸੀ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਪਣੀ ਸੇਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੋ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.,-

(i) ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵਿਆਪਕ ਨਹੀਂ ਹਨ;

(ii) ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਨਦ ਦੇ ਅਮਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਬਸ਼ਰਤ ਸਨਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਾ ਹੋਵੇ), ਸੰਪਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੂਲ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸਨਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(iii) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੇਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

(iv) ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ, ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ, ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਪਰ ਚੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ, ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਧੀ

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(v) ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਬਦਲੇ, ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਡੀਡ, ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਡੀਡ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ), ਸੰਪਤੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਸਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ- ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਵਾਜਾਈ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(vi) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ, 24(2) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ, ਉਜਾੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੇ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਵਸਥਿਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

(vii) ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵੀ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ। [ਸੈਕਸ਼ਨ 20 (3)]।

21 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 29 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ 2 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 21 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਦੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਐਚ ਐਸ ਵਾਸੂ, ਐਸ ਕੇ ਜੈਨ ਅਤੇ ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਐਨ.ਐਲ. ਸਲੂਜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਸ. ਦੇਰੀਆ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 267 ਸਾਲ 1961 (ਬਲਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ) 21 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ 2. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਬਕਾ (ਜ਼ਮੀਨਾਂ) ਦੀ ਕੀਮਤ 70,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਥਰਡ ਪਾਰਟੀ ਰਾਈਟਸ ਐਂਡ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਭਰਾਵਾਂ ਕੋਲ ਆਏ ਸਨ। ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਰਮਿਆਨ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 29 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.ਜੇ. ਪਰਟੂਮਲ ਬਨਾਮ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ (2), ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮਾਈ ਲਾਰਡ

ਮੁੱਖ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਚ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਰਿੱਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਖਾਸ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਆਮ ਸਵਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਾਂਗੇ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ. ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀਮਤ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਕਾਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਸਨ

ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੰਨਦਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ-ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਦੂਜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਟਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਲਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਮਾਮਲੇ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਲੀ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਈ ਪਦਾਰਥਕ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖੇ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 267 (ਬਲਵੰਤ ਕੇਰ ਬਨਾਮ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ) ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਬਲਵੰਤ ਕੇਰ ਕੋਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲਾਇਲਪੁਰ (ਹੁਣ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਚੱਕ ਨੰਬਰ 232 ਆਰਬੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਛੇ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਬਾਗਾਂ ਹੇਠ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੁਝ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਦਰ ਵਿੱਚ ਬਲਵੰਤ ਕੇਰ ਵਰਗੇ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ (ਜ਼ਮੀਨਾਂ) ਸੀ.ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡੀ ਬਾਗਾਂ ਲਈ, ਸਿੰਘ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਗਾਰਡਨ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕੁਝ ਬਾਗਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ, ਜੋ ਬਗੀਚਿਆਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਇੰਨੇ ਯੋਗ ਸਨ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਬਾਈ ਬਗੀਚਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਨੰਗਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 4

ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਅਤੇ 2 ਯੂਨਿਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਗ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 8 ਜੂਨ, 1950 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਗ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕੁਝ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 24 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐਸ.ਆਰ.ਸੀ. 697 ਦੁਆਰਾ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸਥਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਖੇਤੀ ਸੰਪਤੀ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। 1954 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, 23 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਸਨਦ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਕੁਝ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਬਾਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਤਬਦੀਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸੀ, ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਈ ਗਰਾਂਟ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ (ਜ਼ਮੀਨਾਂ) ਨੂੰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਪਲਾਟਾਂ 'ਤੇ ਘਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। 21 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਟੰਡਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਬਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ। ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਨੰਗਲ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਕਸਬੇ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਸੂਬਾਈ ਬਾਗ ਵਜੋਂ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਲਾਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਵਾਪਸ ਭੇਜੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'ਈ' ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥ ਬਾਗ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਪਰ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਰਿੱਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ.

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਤੱਕ ਫੀਲਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਭੂਮੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾੜੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ. 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਦੋ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਜਨਸਮੂਹ ਹੋਇਆ।

ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਵਸੇਬੇ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਪਰਵਾਸ ਜੋ ਹੁਣ ਯੂਨੀਅਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੈਪਸੂ, ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਸਾਉਣ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਵਾਸ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਡੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅਨਾਜ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਕਿੱਤੇ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਤੁਰੰਤ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦਾ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ 7 ਫਰਵਰੀ, 1948 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਕਾਸੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹੇਲਡਿੰਗਜ਼ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਵੇਗੀ। ਨਵੀਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਪਰ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇਲਾਜ ਸੰਬੰਧੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ 1954 ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ ਦੁਆਰਾ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੀ ਮੁਸਲਿਮ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਸਬੰਧਤ ਗੈਰ-ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵਾਂ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਾਅ, ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਇਵੈਕੂਏਸ਼ਨ (ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1947 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਇਵੈਕੂਏਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1949 ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਏਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1949, ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਾਅ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ, ਨਿਕਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਹੀ ਹਿਰਾਸਤ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਗਰਾਨ ਕੋਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਕਾਸੀਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ, ਉਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰੈਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ, ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਇਹ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰੇ। ਬੇਘਰ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ. ਪ੍ਰੈਸ ਕਮਿਊਨਿਕ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਰਫਿਊਜੀਜ਼ (ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਕਲੇਮਜ਼) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1948, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਥਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ.. ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4892/S ਅਤੇ 4291/S ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1949 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 8-ਆਰ ਅਤੇ 9-ਆਰ ਪੁਰਾਣੀ ਪੈਪਸੂ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਦੋ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਇਵੈਕਿਊਏਸ਼ੀ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ!

ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 14 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਹੈ। ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਅਥਾਰਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ

ਕਰਨ, (ਜ਼ਮੀਨਾਂ) ਸੇਧਣ, ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿਰਲੇਖ:-

(i) ਜੇਕਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੁਨਰਵਾਸ ਵਿਭਾਗ, ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ;

(ii) ਜੇਕਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਲਾਟੀ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ, ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ

(iii) ਜੇਕਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤਰਲੇਕ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਲੈਂਡ ਰੀਬੰਦੇਬਸਤਮੈਨੂਅਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬੰਦੇਬਸਤਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਖਾਸ ਤਹਿਸੀਲ (ਲਾਂ) ਜਾਂ ਤਹਿਸੀਲ (ਲਾਂ) ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਿਸਚਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਜਾਂ ਤਹਿਸੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਫਿਰ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਜਾਂ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਕੁਝ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ, ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਜਾਂ ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਾਸ ਵਰਗ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਤਹਿਸੀਲਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ, ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਜਾਂ ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਇੱਕਸਾਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ; ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ' ਨੂੰ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ 10 ਮਣ ਕਣਕ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਬੰਦੇਬਸਤਦੇ ਬਰਾਬਰ ਉਪਜ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਿਪੱਕਤਾ 9 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ (ਜ਼ਮੀਨਾਂ) ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਟਾਈ ਜਾਂ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੁਪਿਆ ਅਤੇ ਇਕਾਈਆਂ ਅਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। _ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਹਿਸੀਲ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਗਰੇਡ ਪਿੰਡ ਜਾਂ ਤਹਿਸੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਾਂ ਪਰਵਾਸ ਦੀ ਤਹਿਸੀਲ, ਫਿਰ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੁੱਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਿਲਣੀ ਸੀ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (i) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ii) ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਗਈ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਤੀਸਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਨਰਵਾਸ ਵਿਭਾਗ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੇਧਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ

ਜਾਂਦਾ ਸੀ, 1949-1950 ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੇਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ 1952 ਦੇ ਮੱਧ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਸੀ- (ਜ਼ਮੀਨਾਂ)। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ SRO 1290 ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:- ਐਲ

"(6) ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ ਅਰਥ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪੇਂਡੂ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। -ਸਥਾਈ ਅਧਾਰ, ਜਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ:-

(i) ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਲਾਟੀ ਕੋਲ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ;

(ii) ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਟੀ ਨੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ;

(iii) ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ-

(1) (ਏ) ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ (ਭੂਮੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ;

(ਬੀ) ਅਲਾਟੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ;

(ਸੀ) ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਪਲਬਧ ਪੇਂਡੂ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਉਪਲਬਧ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਆਪਸੀ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ;

(ਡੀ) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ;

13 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਅਤੇ 25 ਅਗਸਤ, 1953 ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਗਲੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਖਵਾਲਾ ਜਾਂ ਰਖਵਾਲਾ ਜਨਰਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਅਪੀਲਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਧਾਰਾਵਾਂ (i), (ii) ਅਤੇ (iii) (a) ਅਲਾਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਧਾਰਾ (iii) ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (b) ਅਤੇ (c) ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਐਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (iii) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਨੇ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, , ਹੋਰ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਪ੍ਰੋਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ। v. ਡਿਪਟੀ ਕਟੇਡੀਅਨ ਜਨਰਲ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੇਧਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:-

"ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ. ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਸੀ- ਸਿਰਫ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਸੈਲੇਸ਼ਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਰਥ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਵਿਰਾਸਤੀ ਵੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਅਜੇ ਵੀ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ

ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਦਬਦਬਾ ਆਧਾਰ ਯਤਨ ਜਾਰੀ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾੜੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਦੇ ਕੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 12, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:- "

ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸਮੇਤ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ** ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

* ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐਸ.ਆਰ.ਓ. 697, ਮਿਤੀ 24 ਮਾਰਚ, 1955 ਦੁਆਰਾ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।, ਸੰਪਤੀ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਾਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਹੁਣ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ,, ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਉਜਾੜੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪਿਛਲੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਗੜਬੜ ਦੇ ਡਰੋਂ, ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਹੁਣ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਰਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡੀ ਗਈ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। "ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਈ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪੇਂਡੂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ. ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦੋਬਸਤਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਬੰਦੋਬਸਤਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਨਰਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 "ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਬਿਨੈਕਾਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਜਨਤਕ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ

ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸੇਸ਼ਨ ਪੂਲ ਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਗਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ (ਜ਼ਮੀਨਾਂ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ

(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਰੁਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਤੋਂ 9 ਸਿਰਫ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4891- ਐੱਸ, ਜਾਂ 4892- ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਐੱਸ. ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1949, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰ. 8-ਆਰ ਅਤੇ 9-ਆਰ, ਮਿਤੀ 23 ਜੁਲਾਈ, 1949 ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ, 7 ਅਗਸਤ, 1949 ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4891- ਐੱਸ ਅਤੇ 8- ਆਰ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਨੰਬਰ 4892- ਐੱਸ ਅਤੇ 9- ਆਰ ਨੂੰ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਲੀਜ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਪਤੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ-, ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ- ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ। - ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਠਿਆ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 40 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ ਧਾਰਾ 40 ਦਾ (1) ਆਮ ਹੈ। ਧਾਰਾ 40 ਦਾ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

"40. (2) ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ -।

(g) ਉਹ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ;

ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ SRO-1363, ਮਿਤੀ 21 ਮਈ, 1955, ਅਤੇ ਚੈਪਟਰ X ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ "ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ, ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 71 ਹਰੇਕ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਤਿਕਾ XIV ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ

ਪੇਂਡੂ ਮਕਾਨ ਛੱਡੇ ਅਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਕਰਜ਼ੇ ਆਦਿ ਲਏ ਗਏ। ਨਿਯਮ 72 ਜਾਂਚ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਟੀ ਕੋਲ ਹੈ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 73 ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉਹ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ

72 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ: -

"72. (1) ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਟੀ ਦਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ, ਨਿਯਮ 71 ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਲਾਟੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇਗਾ। ਏਜੰਟ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਜਨਤਕ ਬਕਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ।

(2) ਜੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਸਥਾਈ ਮਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਨਦ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਅੰਤਿਕਾ XVII ਜਾਂ XVIII ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਅਜਿਹੇ ਸੇਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(3) ਜੇਕਰ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 7 ਅਲਾਟੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਬਕਾ ਸੈੱਸ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗਾ।

(4) ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੋਜ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

(5) ਨਿਯਮ 74 ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਜਨਰਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 75 ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਾਰਡਨ ਕਲੋਨੀਆਂ ਦੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 76 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਲਾਟੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੰਤਿਕਾ XVII ਜਾਂ XVIII ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਰੂਪ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪਾਠ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ, ਫਾਰਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

"ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੈ

ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਰਾਂਸਫਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) :-

(1) ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਲਈ ਉਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ - ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਮ ਹੋਣਾ) ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿੱਤ ਨੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇਹ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਯੋਧਾਯਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। , ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਦੀ ਝੂਠੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਜਾਂ ਛੁਪਾਉਣਾ।

ਇਸ ਸਨਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਚਾਰਜ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਪਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਗਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ:

(ਏ) ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਮਾਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ;

(ਬੀ) ਗਾਹਕ ਰਖਵਾਲਾ ਕੋਲ ਪਏ ਅਜਿਹੇ ਨਕਦ ਬਕਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੂਲ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ;

(ਸੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਯੋਗਦਾਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(ਡੀ) ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ, ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ (ਇੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਫੰਕਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ, "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ। , ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ** ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ * * * ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ, ਸੰਭਾਲਣ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"19. (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ * ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, -

(ਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ;

ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਅਫਸਰ*

(3)* * * * *

(4)* * * * *

(5)* * * * *

ਨਿਯਮ 102 ਜੋ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"102. ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਲਾਟੀ ਜਾਂ ਪਟੇਦਾਰ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।

(ਏ) ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬਲੇਟ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਮਕਸਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਲਾਟ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂ

(ਸੀ) ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਡੀ) ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਲਈ;

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਲਾਟੀ ਜਾਂ ਪਟੇਦਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।" ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਲੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਉਜਾੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ। ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ. ਵਿਕਰੀ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਬਿਨਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"20(3) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਪੂਰੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" **

ਸੈਕਸ਼ਨ 20-ਏ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਬਨਾਮ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਐਕਟ ਅਤੇ "ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ . ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਬਿਨੈਕਾਰ

ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ" ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਜੋ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20-ਬੀ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਸਲ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਣ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ IV ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ, ਸੇਧਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਜੋ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਤ ਹੋਵਾਂਗੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"24. (1) ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ (ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਵਧੀਕ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ) ਕਮਿਸ਼ਨਰ, +

ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਜਾਂ * ਸਿਮਟ ਬੰਦੋਬਸਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋ-ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। *

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਵੱਧ ਜੋ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਢੰਗ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਉਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਆਰਡਰਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੇਧ ਦਾ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਬਚੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ * ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।" ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ।" ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ) ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ

ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੇ ਹਨ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਜਾਂ ਛੁਪਾਉਣਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ. ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 71 ਅਤੇ 72 ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਸਨਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। - ਹੋਰ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ:

1. ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ, (ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ) ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਆਦਿ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ।
2. ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸ਼ਰਤ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ
3. ਨਿਯਮ 72(1) ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ 'ਤੇ, ਨਿਯਮ 71 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ" ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ " ਇਸ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਉਹ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਲਾਟੀ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

4. ਜੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਸਨਦ ਦੇ ਅਮਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

5. ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਲਾਟੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਮਲਕੀਅਤ ਹਾਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਨਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ-ਕਮਿ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ, ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 102 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 19 ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ "ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ;" ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ "ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ" ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਆਦਿ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੀ ਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ "ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰੁਝਾ ਵੀ ਹੋਵੇ", ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਫੋਰਟਿਓਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 19 ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 71 ਅਤੇ 72 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਲਾਟੀ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਮਾਨ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ; ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਆਧਾਰ ਦੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

ਕੇਸਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 6 ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ , ਠਾਕਰ ਜੈਸੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (4) ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਬੰਦੋਬਸਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 72 ਦੇ 24 ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਸਮਾਨ ਹਨ ਚੋਪੜਾ ਜੇ. ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਜਵਾਬ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਬੈਠੇ ਅਲਾਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਧਾਰਾ 10 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 71 ਅਤੇ 72 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਇਹ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਫਿਰ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਅਲਾਟੀ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸੀ ਅਲਾਟੀ ਕਿਸੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ?"

ਅਨੇਖ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। (1962 ਦੇ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 160)

ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿੰਡ ਪਿੱਪਲੀ ਮਾਜਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਨਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1954 ਦੇ ਐਕਟ 44 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 72 ਅਤੇ 73 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, * ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ।"

ਨਿਯਮ 72 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ: -

"ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਪ-ਨਿਯਮ, ਉਹ ਆਧਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਲਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਨਦ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੰਨਾ 12 'ਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅੱਗੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ: -

"ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਨਦ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ 72 ਅਤੇ 73 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਪਟਾਰਾ ਰਸਮੀ ਸਨਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ) ਉਹੀ ਹੁਣ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ" ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਨਦ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਆਪਰੇਟਿਵ ਸ਼ਬਦ, ਅਰਥਾਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ "ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਅਟੱਲਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਇਸ " ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਪੂਰਬੀ . ਨੇਟ ਵਿੱਚ-ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰੈੱਸ, ਉੱਪਰ ਨੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਨਵੇਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਡੋਮੀਨੀਅਨ-ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪ੍ਰੈੱਸਨੋਟ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੇ " ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇਲਾਜ ਸੰਬੰਧੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਦੇ ਤਹਿਤ 44 ਦੇ ਐਕਟ 1954 ।" ਜਾਵੇਗਾ, "ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦੇ ਤਹਿਤ 12 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ " ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਨਦ ਦੇ ਅਮਲ 'ਤੇ

ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਸਟੋਰੀਅਨ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ (5) 7" ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਰਵਰੀ, ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੈਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਤਹਿਤ 1948 ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ "ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਅਤੇ ਉਮੀਦਾਂ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਸਨਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਲੜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ (16 ਦੇਖੋ ਸੈਕਸ਼ਨ) ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ

ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ (ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਅਤੇ 20 ਦੇਖੋ), ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਨਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ।

ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (1) ਵਿਚ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਨਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਨਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਨਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਥੀਸਨਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ-

(1) ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਜਾਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਪਣੀ ਸੇਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(2) ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਨਦ ਆਖਰੀ ਕਦਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ "ਮਹੱਤਵ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ" ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਇਹ ਰਸਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਨਦ ਦੀ ਅਨੁਦਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਅਨੁਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ";

(3) ਕਿ "ਸਨਦ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਅਨੁਦਾਨ ਕੇਵਲ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਉਸ ਸਨਦ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਨਦ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ। ਸਿਰਲੇਖ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਆਪਣਾ ਮਹੱਤਵ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ "ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਡੀਡ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ 71 ਅਤੇ 72 ਆਦਿ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੱਖ

ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਨਦ ਦੀ ਅਨੁਦਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ "ਮਹੱਤਵ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ" ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਾਲਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ. ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 2. ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਲਾਟੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਨਦ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਉਚਿਤ-ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਇਸ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਬੰਬੇ ਸਾਲਟ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਐਲ.ਜੇ. ਜੈਨਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ 'ਤੇ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਮਕ ਦੇ ਪੈਨ ਜੋ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਸਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜੋ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ, ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। 1954 ਦਾ 44. ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ. 1954 ਦੇ ਐਕਟ 44 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਓਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਨੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ "ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਨਮਕ ਦੇ ਪੈਨ ਤਬਾਦਲੇ-ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਡੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਭ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੰਪਤੀ ਹੁਣ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਸ ਦੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਸਿਰਸਾ (1958 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 370, ਫੈਸਲਾ 23 ਫਰਵਰੀ, 1960) ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਉਪ-ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਉਪ-ਮੰਡਲ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ

ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਨਦ ਦੁਆਰਾ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ 'ਤੇ, ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ ਨੰਬਰ 44 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 1954) ਸਿਰਫ ਅਲਾਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਰ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਚ-ਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਖਾਲੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਾਸ਼ਨ ਪੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ, ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।" ਜੇ.

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੰਨਾ 9 ਅਤੇ 10 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਸਨਦ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਨਦਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।"

ਖੁਸ਼ਬੀ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 637) ਨੇ 6 ਅਕਤੂਬਰ 1960 ਨੂੰ ਦੀਵਾਨ ਝਾਂਗੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (7), (ਦੇਵੇਂ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ) ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (8), ਅਤੇ ਪਾਰਟੂਮਲ ਬਨਾਮ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਜੈਪੁਰ (2) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਰਬਨ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਡੀਡ ਆਫ ਆਵਾਜਾਈ (ਜ਼ਮੀਨਾਂ) ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 117 'ਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਐਕਟ - ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ:-

"ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ" ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਿਟੀ। ਸਥਾਨ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ

ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੱਕ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ *

ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਦਾ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਰਸਮੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ- ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਰਥਾਤ, ਸਨਦ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨਾਦ, ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਹੀ ਹੋਣਾ. ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੰਚਾਲਨ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 130 ਅਤੇ 131 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਦਾਅਵਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ- ਵਿਵਾਦਿਤ ਘਰ ਦੀ ਸਥਾਈ ਮਾਲਕੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ, ਅਸਲ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਸਨਦ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।* * * * *

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਨਦ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਨਦ ਜੇ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ.

ਮੈਂ ਸਨਦ ਦੀ ਉਸ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ

ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਨਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰੱਖਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ, ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਯੋਗ ਮਾਲਕੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਪਰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। "ਸੰਪੱਤੀ" ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਲਾਟੀ ਕੋਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਨਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੋਗਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਉਹ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਨਦ ਦੇ ਅਮਲ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਅਰਥ ਹਨ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ

ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਨਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਆਦਿ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਜ਼ਮੀਨ) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ 24 ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਨਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਨਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕੋ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਦੋ ਉਪਬੰਧ ਹਨ, ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਨਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ।, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਮ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਨਦ ਵਿਚਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਸਨਦ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਤਦ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ: ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਜੇ ਕੇ ਸੀ ਐਸ ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੇਖੋ (9)। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 1174 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ. ਜੇ.

"ਨਿਯਮ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਉਪਜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ, ਉਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਟੀ ਬਨਾਮ ਸੇਲੀ, (10), ਪੀ. 206, 6ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਰੋਮੀਲੀ ਐੱਮ.ਆਰ ਵਿਖੇ ਕ੍ਰੇਜ਼ ਐਨ ਸਟੈਚੂਟ ਲਾਅ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

"ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਐਕਟ-ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ-

(1) ਇਹ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 102 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਅਲਾਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 71, 72 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1949, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1952 ਅਤੇ 1953 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਨਦ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਸਨਾਦ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

(4) ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਸਲ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ।

ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਲੜੀਵਾਰ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ।

ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 102 ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਾਏ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੀ. 610 ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਸੇਧੇ ਹੇਠੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੇਧ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਈ

ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ (ਵੇਖੋ ਪੰਨਾ 607), ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਜਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੀ ਇਸ ਤਹਿਤ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਸੀ ਕਿ "ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ (ਵਕੀਲ) ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗਲਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ (ਅਲਾਟੀ) ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈ ਸਨਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਹਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ' ਫਿਰ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 72 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਉਸੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 102.

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 102 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"ਇਹ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 72 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਦਾਇਰੇ

ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ।) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਖੁਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 102 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਰੈਡਰਿਕ ਗਿਲਡਰ ਜੁਲੀਅਸ ਬਨਾਮ ਦ ਰਾਈਟ ਰੇਵ ਲਾਰਡ ਬਿਸ਼ਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਰਧ- ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਆਕਸਫੋਰਡ ਦੇ; ਰੇਵ. ਥਾਮਸ ਬੈਲਸਨ ਬਲਵੰਤ ਕੋਰ ਬਨਾਮ ਕਾਰਟਰ (11)। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਟੱਲ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਾਈ ਅਲਾਟੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਜੁਲਾਈ 22, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ, ਜਾਂ ਤਾਂ 8 ਜੁਲਾਈ, 1949 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਧੀਨ, ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ, 1954 ਦੇ XLIV ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਬਦਲਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਆਜ ਧਾਰਾ 19, 31(1) ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 31(2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ?

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ 102 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪ੍ਰਬੰਧਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਭਾਵ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ। ਦੂਜਾ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕੋਈ ਅਸੰਭਵ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਤਹਿਤ 32 ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ, ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਧਸਥਾਈ ਅਲਾਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸੰਭਵ - ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਧਾਰਾ ਦੇ 72 ਨਾਲ ਨਿਯਮ-ਦੇ ਨਾਲ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ (3) ਨਿਯਮ-ਉਪ, ਇਹ ਉਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਰਧਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ-, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 10 ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲੋਂ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਸਰੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਦਾ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਨਿਪਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੀਜੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਨਦ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ (ਸਮੇਂ ਦੀ) ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਹੇਠ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਬਲਵੰਤ ਕੌਰ ਵੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।

ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਨਦ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨਦ, ਭਾਵੇਂ 40 ਜਾਂ 50 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਬਸ਼ਰਤ ਧਾਰਾ 24 ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਲਾਟੀ-ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸੈਟਲ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਵੀ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕੋਈ ਯੋਧਾਯਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। , ਅਲਾਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾਂ ਛੁਪਾਉਣਾ। 1954 ਦੇ ਐਕਟ 44 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ ਸਮੁੱਚੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੰਤਵ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਅਕ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਨਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੂਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਨਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਨਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੇਅਸਰ ਹੋ. ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਖੀ ਅਸਲ ਨਾਲੋਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ,

1954 ਦੇ ਐਕਟ 44 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਨਿਯਮ 71 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਸੇ ਹੋਏ ਸਨ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਲਾਟੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਯੋਧਾਯਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 71 ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤੱਥ ਦੱਸੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਸਨਦ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 72 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਾਰਟੀ ਸਬੰਧਤ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸਨਦ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਸਨਦ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਰੱਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਕੁਝ

ਅਗਲੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਸੰਚਾਲਨ ਡੀਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਇਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ, ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਤੌਰ ਮੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਰੱਖਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਅੰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ.

ਚੌਥੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 24 ਦਾ ਉਹ ਸਾਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-

“*****ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਵੱਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇ।”

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਟਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੈਸਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ਮਿਸਟਰ ਗੁਜਰਾਲ, ਜੋ ਕਿ 1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 859 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ (ਅਲਾਟੀ) ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ * ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ"। ਹੁਣ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ, ਧਾਰਾ 40(2)(ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10. ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ X ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਨਿਯਮ 71, 72, ਆਦਿ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੰਮ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੁੜ. ਲੇਖ 143, ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਆਦਿ (12). ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ), ਸਫ਼ਾ

389 'ਤੇ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕ੍ਰਾਫੇਰਡ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਪੰਨਾ 333 'ਤੇ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਜੇ ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ- ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਕੁਝ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ - ਉਸ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾਂ ਨਾਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯਮ 72 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਸਨਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਕਾ XVII ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 71 ਅਤੇ 72 ਸਮੇਤ, ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ 40 (ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 40 ਦਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ- ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਸੂਚਨਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ "ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਕੇਲ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੂਪ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (13) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੇਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 21(4)। ਸੈਕਸ਼ਨ 21(4) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਅਪੀਲ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਨੇ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪੁਰ- ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ (4) ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ "ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੰਨਾ 5 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:--

"ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੈ-ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ਾਇਦ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਪਰ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਹੈ?"

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 41 (1) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਸੀ

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 21(4) ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 16, 17 ਅਤੇ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਫ਼ਦ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਯਮ 71, 72, ਆਦਿ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹੋਰ ਜਾਂ ਘੱਟ, ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਦੇ ਸਵਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਰਕਰਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੇਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ "ਡੈਲੀਗੇਟਡ ਸ਼ਕਤੀਆਂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇਸ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 24 ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਧਾਰਾ 34 ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ "ਵਰਤਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ

"ਇਹ ਵੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕੋਰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16, 17 ਅਤੇ 20 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਰਗ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਪਾਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਿੱਸਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਨਿਕਾਸੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਇਕਮਾਤਰ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 20(1) ਦੀ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, "ਵਿਕਰੀ" ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ

ਨਿਯਮ 71 ਅਤੇ 72 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਿਰਫ ਅਲਾਟੀ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਪੱਤੀ, ਜੋ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਸਮੀਕਰਨ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ" ਵਿੱਚ ਪੇਂਡੂ ਸੰਪੱਤੀ ਬਾਰੇ ਦਾਅਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅੰਸ਼ਕ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 16, 17 ਅਤੇ 20 ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ, ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। - ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ, ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਨਦ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਕਾਬੂ ਜਾਇਦਾਦ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ-

- (1) ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ, ਦੁਕਾਨਾਂ ਜਾਂ ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ;
- (2) ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ; ਅਤੇ
- (3) ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਦੂਜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਰਹੇਗੀ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮੂਲ ਨਿਕਾਸੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ

ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ" ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜੇ ਕਿ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ (ਏ) ਨਕਦ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ, ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 20)। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਚੈਪਟਰ V ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 22, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। 10,000 (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਕੇ 15,000 ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ), ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਯਾਨੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੰਪਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਯਮ 22 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ (ਨਿਯਮ 23 ਦੇਖੋ)। ਨਿਯਮ 24 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 25 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸੰਪਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਰਕਮ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਅਤੇ (ਜ਼ਮੀਨਾਂ) ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿਚ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਸਤਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਖੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਿਆਨ ਹੈ। ਨਿਯਮ 26 ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਕੱਲੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ 'ਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮ ਨਕਦ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਕਿਸਤਾਂ 'ਚ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 27 ਅਤੇ 28 ਕਿਸਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 29 ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਕੱਲੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ) ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਨਿਯਮ 30, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਉਸ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਕਿ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ। ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ, ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 33 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਤਿਕਾ 24 ਜਾਂ 25 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 20-ਏ ਅਧੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਖਿਤਿਜੀ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 34 ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੈਪਟਰ V-A ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ XIV ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ। ਨਿਯਮ 90 ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਦੁਆਰਾ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ [ਉਪ-ਨਿਯਮ (4)1 ਵੇਖੋ]। ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਥੌੜੇ ਦੇ ਡਿੱਗਣ 'ਤੇ ਬੋਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ 10 ਫੀਸਦੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ

ਕੇਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ [ਉਪ-ਨਿਯਮ (8)] ਵੇਖੋ। ਇਹ ਬੋਲੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ [ਉਪ-ਨਿਯਮ (10)]। ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ [ਉਪ-ਨਿਯਮ (11) ਅਤੇ (12)]। ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, "ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਉਸਨੂੰ ਅੰਤਿਕਾ 22 ਜਾਂ 23 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ" ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਨਿਯਮ 91 ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਵੀ, ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਅੰਤਿਕਾ 24 ਜਾਂ 25 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਇੱਕ ਡੀਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 92 ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਬਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ। ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅੰਤਿਕਾ XXII ਵਿੱਚ ਫ੍ਰੀ-ਹੋਲਡ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਕਾ XXIII ਨੂੰ ਲੀਜ਼-ਹੋਲਡ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ ਰੂਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

"ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ... ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ) ਐਕਟ, 1954 * ** ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿਨ... .. ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ * * ਦੁਆਰਾ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾ ਦਿਨ.....

ਅੰਤਿਕਾ XXIV ਵਿੱਚ ਫ੍ਰੀ-ਹੋਲਡ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲੀਜ਼-ਹੋਲਡ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਕਾ XXV ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਡੀਡ ਦਾ ਰੂਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਆਵਾਜਾਈ ਡੀਡ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ, ਵਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂਰਨ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ * * * ਜਿਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਏਥੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ... ਖਰੀਦ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਸੀਦ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਥੇ- ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ * ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਟੁਕੜਾ ਜਾਂ ਪਾਰਸਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ, ਜਾਰੀ ਕਰੇ, ਪਹੁੰਚਾਓ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਓ **

ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਟੁਕੜੇ ਜਾਂ ਪਾਰਸਲ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਕੈਮਾਂ, ਵਾੜ * ਅਤੇ ਉਪਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ, ਵਿਆਜ, ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਮੰਗ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਣਿਜਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨਾ * * ਫਿਲਹਾਲ ਨਿਯਮ ਨੂੰ 92ਛੱਡਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਆਵਾਜਾਈ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਣਿਜਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੇਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਜੇ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜੇ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਜਾਂ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ -

ਜਾਂ ਸਫਲ ਟੈਂਡਰਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੈਣਾਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਖਰੀਦ - ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਕੱਲਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ "ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ" ਹੈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਿਪਟੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ 22, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਜੋ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਸੀ ਕਿ ਸਨਦ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ, ਜੋ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ- 'ਤੇ, ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਉਸ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਦੇਖੋ। (6) ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੰਬੇ ਸਾਲਟ ਕੇਸ)

ਸ੍ਰੀ ਖੁਸ਼ਬੀ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 637 ਆਫ 1959) ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਨਿਯਮ ਦੇ 24 ਤਹਿਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਅਲਾਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿਚ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਡਿਪਟੀ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 10, 000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ 18, 225 ਰੁਪਏ ਸੀ। ਅਲਾਟੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬੋਲੀ ਇਸ ਲਈ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ (ਦੇ ਤਹਿਤ 33 10, 000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੂਨ 10, ਨੂੰ ਇੱਕ 1959 ਆਵਾਜਾਈ ਡੀਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਨਿਲਾਮੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ-ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਖੇਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮੁੱਲ ਵਧਾਉਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ(8) , ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ, A, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਘਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਚਾਲਨ ਡੀਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਕੇ ਵੇਚੀ ਗਈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ, ਇਹ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ" . ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਤੋਂ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮ 33, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 10 ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕੁਝ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣ ਲਈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੀਵਾਨ ਝਾਂਗੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (7), ਇਹ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਘਰ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਝਾਂਜੀ ਰਾਮ ਦੇ ਲੜਕੇ ਵੱਲੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲੇ ਗਏ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਹਰਦਿਆਲ ਢੀਂਗਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 5- ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਭਰਾ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1954 ਦੇ ਐਕਟ 44 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਘਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 8,474 ਰੁਪਏ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸਾਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਕਾਨ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰੀਕ 1 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ, ਨੂੰ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਨੂੰ 28 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਦੇ ਹਰੀਜੱਟਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 33 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਜੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 30 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ: -

"ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਵੰਡੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ."

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲੇਟਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਹਾਜਨ ਜੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਉਸ ਅੰਕ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:-

"ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 28 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਬਿਲਕੁਲ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। * * * * * ਇਹ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਨਿਯਮ 92 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਲਤ ਸਮਝੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤਬਾਦਲਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਹੀਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧਿਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਆਮ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਰਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਉਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਜੇ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰਿੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 36 ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੰਚ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਨਿਯਮ 92 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

"(1) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 90 ਜਾਂ 91 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ) ਉਹ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ

ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਬੋਲੀ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।

(2) ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

(a) ਜਿੱਥੇ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;

(b) ਜਿੱਥੇ ਟੈਂਡਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇ ਕੇ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਟੈਂਡਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।

(3) ਜੇਕਰ ਕਥਿਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਟੈਂਡਰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ;

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਕਾਫ਼ੀ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ;

(4) ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੱਟ ਵੱਜੀ ਹੈ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਚਰਣ।"

ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ: ਪਹਿਲੀ ਇਹ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਅਧਿਆਏ XIV ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਨਿਯਮ 91 ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ। ਇਸਲਈ, ਇਹ ਨਿਯਮ, ਅਧਿਆਏ V ਸਮੇਤ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ "ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ" ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 90 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (11) ਬੋਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਰਸੀਦ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕੀਮਤ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀਕਾਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (12) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪ-ਨਿਯਮ (13) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਆਦਿ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੱਤ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲੰਘਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। - ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 91 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 92 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੁਪਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਅਧੀਨ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ

ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਟੈਂਡਰਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਵਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈ

ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਤਤਾ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ- ਚਾਹਵਾਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸੀਮਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੱਟ ਵੱਜੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਾਪਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ 92 ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਬੇਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਜੇ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਬਾਈਡਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਵਿਕਰੀਡੀਡ ਅਜੇ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਮ - ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ (1662) ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ 1962 ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ ਸਨ 72 ਅਤੇ 71, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖਵੱਖ ਹਿੱਸੇ ਰਾਮ ਲਾਲ-, ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਲੋਕੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸਨ। ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ ਰਾਮ ਲਾਲ 72, ਜੋ ਕਿ ਗੈਰਦਾਵੇਦਾਰ ਸੀ-, ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੂਜਾ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ ਲੋਕੂ 71 ਰਾਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਲੋਕੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੇਧਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਨੰਬਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। 71 ਉਸ ਘਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨੰਬਰ 72 ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕੂ ਰਾਮ ਉਸ ਮਕਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 71 ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਤਬਾਦਲਾ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਘਰ ਦੇ, ਰਾਮ ਲਾਲ ਨੇ ਰਿੱਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਉਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਸਭ ਰੁਝ ਹਨ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁੜ-ਅਧੀਨ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦਰਸ਼ਨ. ਬੰਬੇ ਸਾਲਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ-

ਡੀਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਲੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਬੰਧਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ- ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਮੁੱਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੇ ਅੱਗੇ ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਈਡਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਅਤੇ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸੇ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ । ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਇਕ ਵਾਰ ਬਾਈਡਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਧਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਸੀ ਗਲਤੀ ਆਦਿ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੱਕ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਖੁੱਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। , ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸੇਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯੋਧਾਯਤੀ, ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੀਮਤ ਸਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਯਮ 83 ਅਤੇ 86 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ

ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ; ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਨਿਯਮ 22 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ; ਨਿਯਮ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨਾ; ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ; ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ, ਅਤੇ, ਜੇ, ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ (ਨਿਯਮ 26 ਅਤੇ 30 ਆਦਿ) ਅਤੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਬਕਾਏ ਦੇ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ, ਅਰਥਾਤ, "ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰਵ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ" ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ

ਅਤੇ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਸਿਬਨਾਥ ਬੈਨਰਜੀ (14) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਲ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1242) ਵਿੱਚ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਲ ਦੇਵੀ ਇੱਕ ਘਰ ਦੀ ਅਲਾਟੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਸੀ। 6,291 ਹੈ। 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ, ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ, ਰੁ. 4,801, ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 116 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1,709 ਰੁਪਏ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ।

ਡਿਪਟੀ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਨਿਪਟਾਰਾ, 6,291 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਰੁ. 7,530 ਮੁੱਲ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 116 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ 116 ਦੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਅਧੀਨ। -ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਠਾਕਰ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੇਪੜਾ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਯੋਧਾਯਤੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਦੀ ਝੂਠੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਜਾਂ ਛੁਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਠਾਕਰ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦਾ ਕੇਸ ਸਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ 14 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਇਹ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੇਰਵੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੋਧਾਯਤੀ, ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ।

ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੋਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦ-ਖੂਹੰਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਹੀ ਉਪਾਅ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਜਿੰਨੀ ਕਾਰਗਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਯੋਧਾਯਤੀ, ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ ਅਲਾਟੀ ਆਦਿ ਵੱਲੋਂ ਗੰਭੀਰ ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਜ਼ਬੂਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਜਿੱਠੇ ਗਏ ਕੇਸ ਸਿਰਫ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ

ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਨ। (2) ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਆਦਿ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਕੀਮਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। : (ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਦੇਖੋ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (15), ਅਤੇ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਖੇਰ ਬਨਾਮ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (16) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀਆਂ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਆਦਿ ਕੇਸਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਆਦਿ ਕਾਰਨ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਅਣ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਲਾਟੀ ਦੀ ਖੁਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਤ ਨਾ ਕਰਨਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਮੇਰੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

I. ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵਿਆਪਕ ਨਹੀਂ ਹਨ;

II. ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਨਦ ਦੇ ਅਮਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਬਸ਼ਰਤ ਸਨਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ), ਸੰਪਤੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਫੰਕਟਸ ਆਫੀਸ਼ੀਓ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਨਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ;

III. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹਨ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਪਣੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ;

IV. ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ, ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਮੁੱਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੇਲੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ, ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ, ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ

ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੇਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

V. ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਡੀਡ, ਟੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ, ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਡੀਡ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ-ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ), ਸੰਪਤੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਵਾਜਾਈ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

VI. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 24(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ, ਉਜਾੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ, ਜੋ ਖਰੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕੀਮਤ;

VII. ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵੀ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ: [ਸੈਕਸ਼ਨ 20(3)]

ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਸਵਾਲ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਾਰਟੂਮਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੈਪੁਰ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਾਰਟੂਮਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੈਰੂਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਕਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੀਡ ਆਫ ਕੰਵੇਯੈਂਸ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਕ ਹੇਮਾਂਦਾਸ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਵੀ ਸੀ

ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸਾ, ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮਾਮਲਾ ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਕਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਕਣਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡੀਡ ਆਫ ਕੰਵੇਯੈਂਸ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ, ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਡੀਡ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਦੇ ਇੱਕ ਅਵੈਧ ਹੁਕਮ ਅਧੀਨ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ

ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ 226 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (8, ਰਾਜਸਥਾਨ, ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ'। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਮੁਹੰਮਦ ਅਬਦੁਲ ਹਾਫਿਜ਼ ਦੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1947 ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਫਿਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਕਸਟਡੀਨ ਕੋਲ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਕੋਲ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਜਮੇਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਚਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ, ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮੁੱਲ 3,144 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਸੰਚਾਲਨ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਗਗਨਦਾਸ ਬਲਾਨੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ (ਗਗਨਦਾਸ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਹੋਣ ਦੀ ਦੇਵਦਾਰ ਸੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਡੀਡ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤਦੁਆਰਾ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ: ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਤਿੰਨ ਭਰਾ ਸਨ। ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਫਿਰਕੂ ਗੜਬੜ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਆ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਦੋਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਮਕਾਨ-ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਅਲਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜੁਲਨਦੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਆਦਮਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰੁਝ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 50 ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਸ ਹਾਊਸ ਨੰ: 50 ਨੂੰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ, 1954 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਇਕ ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ

ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਸਹਾਇਕ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸਹਾਇਕ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਕਾਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਘਰ ਉਸਦੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 6 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਸ ਮਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨਦ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਕਾਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਿਵਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਜੇਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੋ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਗੱਲ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਨਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸਨਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਨਦ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਅਨੁਦਾਨ ਸਥਾਈ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਨਦ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨਾਲ ਡਿੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗੋਵਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ:-

1. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਡੀਡ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਅੱਧੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 33 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਆਇ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਤਿਕਾ 24 ਅਤੇ 25 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਫਾਰਮ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ. ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।
2. ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਯਮ 33 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲਾ ਵੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੋਰ ਨਿਯਮ 34, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1953, 1 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 201 ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਦੇਸ਼। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਤੇ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

3. ਕਿ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 1 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਉਕਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਆਜ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਆਵਾਜਾਈ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

4. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਰਸਮੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਾਧੂ ਕੇਸ ਇਹ ਸਨ: - ਪਾਰਟੂਮਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ

1. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ 24(1) ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸਨ, ਪਰ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਮਾਨ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ। ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ,

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 24(1) ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਪੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(2) ਵਿਕਰੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੇਲ-ਡੀਡ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਬਾਹ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੋਇਆ ਹੈ:-

(1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਖੇਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਕੋ ਇਕ ਸੀਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਪਣੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਸਨਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਤਾ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਹ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। , ਇੱਕ ਸਨਦ ਦੀ ਅਨੁਦਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ. ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿਚਕਾਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਨਦ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਥਾਈ, ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਤਬਦੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਨਦ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਆਧਾਰਤ ਸੀ। ਸਨਦ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਟਾਈਟਲ-ਡੀਡ ਸੀ, ਪਰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਟਾਈਟਲ-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੇਕਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਉਸ ਟਾਈਟਲ-ਡੀਡ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ, ਅਯੋਗ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਦੀ ਸਥਾਈ ਮਾਲਕੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਸਨਦ ਦੀ ਅਸਲ ਗ੍ਰਾਂਟ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਨਦ ਦੀ ਅਨੁਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ

ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਨਦ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਨਦ, ਜੋ ਉਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(4) ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਨਿਯਮ 72 ਅਤੇ 73 ਨੇ ਫਿਰ ਸਨਦ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਕੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਨਦ ਵਿਚਲੀ ਸਥਿਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ।

ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਲਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਨਦ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਣ-ਬੋਲੀ ਸੋਚ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਕਿ, ਜੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵਰਗੇ ਉੱਚੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਥੇ, ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੰਸਦ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਨਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਆਓ ਹੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (8) ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਘਰ ਹੈ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 8 ਜੁਲਾਈ, 1949 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4891-ਐਸ ਜਾਂ 4892-ਐਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਗਰਾਨ ਜਾਂ

ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਨੰਬਰ 8-ਆਰ ਜਾਂ 9-ਆਰ, ਮਿਤੀ 23 ਜੁਲਾਈ, 1949 ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਮਿਤੀ 7 ਅਗਸਤ, 1949 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਈਆਂ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਗੋਵਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਯਮ 33 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 71 ਤੋਂ 76 ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 10 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਨਿਯਮ 33 ਅਧਿਆਇ 5 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ

ਅਧਿਆਇ ਐਕਟ ਐਕਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਗੋਵਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਨਿਯਮ 33 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਰ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 71 ਤੋਂ 76 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਤਿਕਾ 24 ਜਾਂ 25 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੇਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਫਾਰਮ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਡੀਡ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਭਾਵੇਂ ਗੋਵਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ

ਭਾਗ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਰਾਏ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਤਬਾਦਲਾ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਡੀਡ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ ਕਿ "ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਫੁੱਟਪਾਥ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ 71 ਤੋਂ 76 ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 72 ਅਤੇ 73 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤਬਾਦਲੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(2) ਦੇ ਤਹਿਤ) ਦੀ ਜਨਰਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲਾ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ- ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ 71 ਤੋਂ 76 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਇਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ-

ਜ਼ਮੀਨੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 20 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ

ਬਦਲੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ 1953, 1 ਨਵੰਬਰ 1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 33 ਅਤੇ 34 ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼, ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਆਰਡਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਡੀਡ ਦੇ ਅਸਲ ਡਰਾਈਂਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਤੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਡੀਡ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲੀ ਅਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਤੀਸਰੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਡੀਡ ਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਉਲਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਡੀਡ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵੈਧ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਡੀਡ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨਿਯਮ 72 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਸਥਾਈ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਨਦ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਅੰਤਿਕਾ 17 ਜਾਂ 18 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ A ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਨਦ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, B, ਦੂਜਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰ, ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਨਦ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਬੇਅਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੋਧੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਨਦ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ, ਜੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੀ ਹੈ ਜੇ ਸਨਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ 17 ਅਤੇ 18 ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਲਈ ਉਕਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਸੀ।

ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਆਜ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ,

ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 24(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਖੁਦ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਉਦੋਂ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਛੁਪਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਆਦਿ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ, ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸਨਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਜਦੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸਨਦ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਨਦ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਨਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਤਰਕ ਜਾਂ ਤਰਕ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਸ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸਨਦ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਨਦ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੈਂਡਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣ। ਅਜਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਜ਼ਮੀਨੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਖੇਜ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਖੇਜਾਂ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਜਾਂ ਸਨਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਨਦ ਦੇਣ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਡੀਡ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਦਫ਼ਤਰੀ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਸਨਦ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਡੀਡ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨਾਦ ਜਾਂ ਡੀਡ ਆਫ ਕੰਵੇਜ਼ੈਸ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪਾਰਟਮਲ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਬੀਐਫ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ। ਹੁਣ, ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਤਹਿਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਕਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) "ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰਵ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਬਾਰੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਆਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, 1939 (ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 35) ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

1939), ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ- "S. 2(1)। ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬ ਜਾਪੇ।, ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਜਾਂ ਯੁੱਧ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਾਂ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਨਿਯਮ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ: -

ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਸਿਬਨਾਥ ਬੈਨਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (14) ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ।

ਇੱਕ; ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 'ਨਿਯਮ' ਜੋ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ।, ਅਤੇ ਅਧੀਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1); ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। "

ਇਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਯੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੇਠੇ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ। ਜਿਵੇਂ, (1) ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, (2) ਪੱਟੇ ਅਤੇ (3) ਅਲਾਟਮੈਂਟ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੋਈ ਯੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਝੂਠੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੂਲ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਪਾਸੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਚੀਅਰ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਖੁਦ ਸਰਵਉੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਦਾਲਤ ਸੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਉਹ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ, ਜੋ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬਾਕੀ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕੁਝ ਖਾਸ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (4) ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੋਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਆਰਡਰ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੇ ਅਮਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਡੀਡ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡੀਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੇਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਾਲਤੂ ਕਾਗਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਜਾਂ ਸਨਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਜਾਂ ਸਨਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਦੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 10 ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 10 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(2)(ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਚੈਪਟਰ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਸਨ।

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਜਾਂ ਅਧਿਆਇ 10 ਦੇ ਨਿਯਮ 71 ਤੋਂ 76 ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ। ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ

ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 10 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰਾਂ, ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 71 ਤੋਂ 76 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 10 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣਗੇ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਛੱਡੋ (ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ, ਰੂਪ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (12) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਕਮ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਲਓ, ਜਿੱਥੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਉਲਟ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲਓ, ਜਿੱਥੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁੱਖ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੋਵੇਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਵੱਸ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਕੇਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੂਨੀਅਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮੰਤਵ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ

ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਬੰਦੋਬਸਤ ਅਫਸਰਾਂ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸਨਦ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੀ ਸਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਨਦ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਨਦ ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਨਦ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸਨਦ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨਦ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੰਗੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਤੋਂ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਸੈਟਲ ਕਰੋ। ਸੇਟਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੂਚੀ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਹਰ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਐਕਟ, * * ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।" ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਭਾਵ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਸੇਧੇ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੂਓ ਮੇਟੂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਨਿਯਮ 104 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 103 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਮੇਟੂ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੋਈ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤ ਨਾ ਹੋਣ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਣਪਛਾਤੀ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਸਦੇ ਮਾਤਹਿਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਉਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਖਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਲ ਧਵਨ ਬਨਾਮ ਦੀਵਾਨ ਚਮਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (17) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਵਿੱਚ, ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਸਨ "ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਮਤਾ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।" ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 31(5), ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਦੋਂ ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਕੋਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਨੇ ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ-ਬ-ਖੁਦ ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਧ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਵਾਕੰਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬੇਕਾਬੂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 (ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ) ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਂ-ਸਬੰਧੀ. ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਆਮ ਜਨਰਲ ਅਨੁਭਾਗ 2/ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 31 (5) ਨੇ ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਨਿਯਮ 31(5) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 27 ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮ 31(5) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਐਕਟ. ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 33 ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(4) ਅਧੀਨ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਓ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ।

ਆਧਾਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ, ਅਰਥਾਤ, ਨਿਯਮ 102, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੇਸਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖੋਜ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ. ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਫਸਰ, ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਈ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਿਯਮ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ

ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮ 102 ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਿਗਰਾਨ, ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ, ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ, ਪੰਨਾ 610- 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਖੀ ਗਈ ਹੈ-

"ਇੱਥੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 72 (ਨਿਯਮ 72) ਅਧੀਨ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ 2) ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ, ਉਸਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ, ਖੁਦ, ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 102 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਹੋਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਫਰੈਡਰਿਕ ਗਿਲਡਰ ਜੂਲੀਅਸ ਬਨਾਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਕਸਫੋਰਡ ਦੇ ਲਾਰਡ ਬਿਸ਼ਪ; ਰੈਵ. ਥਾਮਸ ਥੈਲੂਨਨ ਕਾਰਟਰ (11) ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਕੋਲ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਟੱਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਜੁਲਾਈ, 22, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਮਿਤੀ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਨ, 8 ਜੁਲਾਈ, 1949 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜਾਂ 1954 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ XLIV ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ".

ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਮੀਨੀ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਰੁੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਮੀਨ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਨਿਪਟ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਨਦ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ, ਜੋ ਉਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਨਦ ਜਾਂ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਨਦ ਜਾਂ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਜ਼ਮੀਨੀ ਨੰਬਰ 4 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਨਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 24 (2) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਿਆ।)

ਜੇ ਕੁਝ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ (1) ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ।

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਅਤੇ ਪੰਡਤ, ਜੇ. ਵਿਚ ਤਿੱਖਾ ਮਤਭੇਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੇ ਕੇਸ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਥੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਲੰਮੇ ਅਰਸੇ ਬਾਅਦ ਸੰਨਦਾਂ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੱਖੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਡਤ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ।

ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 1959 ਪੰਜਾਬ 557

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1959 ਪੰਜਾਬ 557-(1959) 61 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 127 ਐੱਲ.ਆਰ. 1957 ਪੰਜਾਬ 370

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1962 ਰਾਜ. 112

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1955 ਪੰਜਾਬ 1159-1955 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 270,

(4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1958 ਪੰਜਾਬ 1048-1958 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 45.

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਐਸ.ਸੀ. 599 ਤੇ ਪੀ. 609.

(6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਐਸ.ਸੀ. 289.

(7) 1961 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 1610

(8) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਰਾਜ. 177

(9) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਈ.ਸੀ. 1170

(10) (1859) 53 ਈ.ਆਰ. 1032

(11) (1880) 5 ਏ.ਸੀ. 214

(12) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਐਸ.ਸੀ. 332.

(13) (1963) 65 ਪੀ.ਐਲ.ਟੀ. 576 ਏ, ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਐਸ, ਸੀ. 1503,

(14) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1945 ਆਰ.ਐਸ. 156.

(15) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1962) 2 ਪੰਜਾਬ 579-1962 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 44.

(16) 1961 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 560

(17) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਐਸ, ਸੀ. 1371

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੱਤਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ